

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115010142
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7115010142.6

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovaného L. L., pre zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. septembra 2017 v Košiciach, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 13.2.2017, sp. zn. 3T/7/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného L. L..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 13.2.2017, sp. zn. 3T/7/2015 uznal obžalovaného L. L. za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

s predstieraným úmyslom rýchleho vrátenia finančných prostriedkov po úspešnej realizácii jeho obchodného zámeru vylákal od L. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. Č. X, B.I. a jeho manželky na základe ústnej dohody a viacerých rokovaní v reštaurácii Y. na ulici Š.Ú. F. B. finančné prostriedky vo výške 1.440.000,- Sk (47.799,24 €), ako krátkodobú pôžičku na dobu do jedného mesiaca, kde tieto prostriedky pochádzali z odpredaja nehnuteľnosti poškodených na základe kúpnej zmluvy zo dňa 15.10.2008 k domu so súpisným číslom XXX stojaceho na parcele číslo XXX/X, pozemku označeného ako parcela č.XXXX/X a č. XXXX/X zapísané v LV č. XXX katastrálneho územia P. správy katastra B. - G., pričom nevyvinul žiadnu aktivitu smerujúcu k zhodnoteniu požičaných finančných prostriedkov, a tieto ani nevrátil, čím týmto podvodným konaním sa obohatil na ich úkor a spôsobil poškodeným škodu vo výške 1.440.000,- Sk, t. j. 47.799,24€.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 221 ods. 3, § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odložil a zároveň určil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. pri určení probačného dohľadu ustanovil obžalovanému skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu L. T., nar. XX. J. XXXX, bytom B., D.B. XXXX/X a Mgr. L. T., nar. X. P. XXXX, bytom B., D. XXXX/X vo výške 47. 799,24 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodených L. T. a Mgr. L. T. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný, ktoré prostredníctvom obhajcu aj písomne odôvodnil. Poukázal na to, že si žiadne peniaze od poškodených nepožičal, v právnom vzťahu s poškodenými figurovala spoločnosť D. P.D..G.. a skutočnosť, že časť kúpnej ceny bola zložená na účet jeho syna vo vzťahu k nemu nič neznamená. On nemal žiaden podiel na požičaní peňazí, tieto neprešli do jeho vlastníctva, preto navrhol, aby odvolací súd vec zrušil a vrátil ju okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods.1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Na odvolacom súde bolo vytýčené verejné zasadnutie na deň 24.5.2017, na ktoré sa obžalovaný neustanovil z dôvodu, že bol práceneschopný. Verejné zasadnutie dňa 28.6.2017 bolo zmarené z dôvodu, že obžalovaný si neprevzal upovedomenie. Na verejné zasadnutie dňa 27.9.2017 v ten istý deň zaslal súdu opätovne ospravedlnenie a pripojil aj potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, z ktorého bolo zistené, že je práceneschopný od 21.9.2017. K tomuto potvrdeniu priložil aj správu o svojom zdravotnom stave zo dňa 27.8.2017, to znamená, mesiac starú. Z dôvodu, že ospravedlnenie obžalovaného nebolo v súlade s ustanovením § 120 ods.2 Tr. por., a z jeho postoja je zrejmé, že chce opätovne zmarovať verejné zasadnutie, súd vyhovel návrhu krajského prokurátora, neakceptoval predložené ospravedlnenie a vykonal verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, avšak za účasti obhajkyne obžalovaného.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, aby mohol vo veci zákonným spôsobom rozhodnúť. Získané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Tr. por., ako i v zmysle intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu zo dňa 4.10.2016 pod sp. zn. 4To/4/2016.

Obžalovaný L. L. využil svojho zákonného práva a vo veci nevypovedal.

Svedkyňa - poškodená Mgr. L. T. podrobne opísala, ako sa s obžalovaným spoznala cestou svojho manžela, ktorý jej navrhol, aby mu poskytli ich dom ako záruku na jeho podnikateľské aktivity, lebo obžalovaný podľa jeho tvrdenia mal preukázať existenciu majetku. Obžalovaný zabezpečil aj návrh zmluvy, pričom nehnuteľnosť bola podhodnotená z dôvodu, že aj tak behom mesiaca sa mala vrátiť po odkúpení za tú istú sumu do vlastníctva poškodeným. Ešte pred uzavretím zmluvy ju preveroval aj advokát JUDr. L. C.. V pôvodnej zmluve nebolo uvedené číslo účtu, ktoré tam bolo dopísané dodatočne. Potvrdila tú skutočnosť, že jej manžel i JUDr. C. následne urgovali obžalovaného, aby si splnil svoj záväzok, ktorý im sľuboval a neskôr im predložil zmenky s tým, aby ich podpísali, ktoré však boli falošné. Obžalovaný sa s nimi prestal kontaktovať, preto podali trestné oznámenie. Poprela tú skutočnosť, aby prevzali nejakú zálohu osobne od kupujúceho.

Svedok JUDr. L. C. vypovedal, že v rámci stretnutí s poškodeným L. T. bol na jednaní, kde predmetom bola jedna kúpna zmluva a jedna zmluva o budúcej zmluve. Obe boli vo forme vzoru, ešte nevyplnené. Na týchto stretnutiach bol vždy prítomný aj obžalovaný. Osobne počul, ako obžalovaný poškodeným vždy deklaroval, že sa nemusia ničoho báť, a taktiež bol prítomný, keď uplynula lehota na naplnenie podmienok zmluvy o budúcej zmluve a poškodení od obžalovaného peniaze nedostali, pričom obžalovaný ich ubezpečoval, že im predmetnú sumu vyplatí a následne bol prítomný, keď im predložil

na podpis zmenky, ktoré ako neskôr zistili, boli bezcenné. Bezcennými zmenkami chcel obžalovaný dosiahnuť to, že všetky nároky medzi obžalovaným a poškodenými budú vyrovnané.

Svedok D. T. vypovedal, že uzavrel s poškodenými kúpnu zmluvu a zároveň aj zmluvu o budúcej zmluve na podnet svojho obchodného partnera L. Š., pričom na jednaní bol prítomný aj obžalovaný, ukrajinský občan G. a osoba menom V.. To, či na stretnutí bol prítomný aj poškodený T. s určitosťou tvrdiť nevedel. Jednoznačne však potvrdil, že na všetkých jednaniach bol prítomný obžalovaný L.. Záverom dodal, že poškodení nevyužili možnosť spätného odkúpenia nehnuteľnosti, preto ju následne odpredal.

Svedok Ing. L. Š. v prípravnom konaní vypovedal, že sa zúčastnil jednania spolu s partnerom F., T., bol prítomný poškodený T. a obžalovaný L.. Potvrdil, že existovala dohoda medzi obžalovaným a poškodeným, lebo potrebovali peniaze, a tieto sa mali získať predajom nehnuteľnosti, ktorú poškodení plánovali odkúpiť o mesiac späť.

Z prečítanej výpovede poškodeného L. T., keďže jeho zdravotný stav neumožnil výsluch pred súdom bolo zistené to, čo vypovedala jeho manželka. Iniciátorom stretnutia bol P., ktorý došiel za ním, aby obžalovanému pomohli, lebo mal finančné problémy a potreboval požičať peniaze na určitý čas takým spôsobom, že odpredajú dom s tým, že do jedného mesiaca mu obžalovaný vráti peniaze a dom si odkúpi späť. Obžalovaný sám nosil všetky zmluvy o predaji aj zmluvu o budúcej zmluve. Poprel tú skutočnosť, aby pri podpise zmluvy prevzal 250.000,- Sk u notára. Zmluvu mu odobril advokát JUDr. C., akurát poukázal na to, že číslo účtu v zmluve chýba, čo obžalovaný odôvodnil tým, že nemôže tam byť jeho číslo účtu, pretože má pozdĺžnosti, a preto tam napísal neskôr číslo účtu svojho syna.

Svedok Mgr. V. F. vypovedal, že od P. sa dozvedel, že poškodený a obžalovaný potrebujú peniaze pre T. L. z ČR.

Svedok T. L. pri výsluchu v rámci právnej pomoci vypovedal, že uzavrel dohodu o spolupráci so spoločnosťou obžalovaného, avšak k realizácii dohôd už nedošlo, pretože obžalovaný L. požadoval od neho, aby vložil 1.000.000,- Eur na účet obžalovaného v Maďarskej banke. Obžalovaný na to reagoval tak, že za ním poslal osoby, ktoré mu hrozili, robili nátlak, preto podpísal viacero zmieniek, ktoré neboli nijako kryté, o čom vedel už v čase ich podpísania.

Z kúpnej zmluvy uzavretej dňa 15.10.2008 je zrejmé, že poškodení L. T. a L. T. ako predávajúci odpredali kupujúcemu D., P.D.G.. nehnuteľnosť, ktorej boli vlastníci zapísanej na LV č. XXX, k.ú. P., ako dom súp. č. XXX na parcele č. XXXX/X a pozemok par. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 800 m² a parc. č. XXXX/X - záhrady vo výmere 400 m² v celosti za dohodnutú kúpnu cenu 1,440.000,- Sk. V bode III. zmluvy účastníci zmluvy potvrdzujú, že časť kúpnej ceny vo výške 1,200.000,- Sk bude predávajúcim uhradená prevodom v deň podpisu kúpnej zmluvy na účet A. Q. J..P.. Č.. XXXXXXXXXXXX/XXXX a časť kúpnej ceny vo výške 240.000,- Sk v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy. Zároveň bola uzavretá v ten istý deň aj zmluva o budúcej zmluve medzi budúcim predávajúcim D., P.D.G.. a budúcimi kupujúcimi L. T. a L. T., kde sa budúci predávajúci zaväzuje predáť budúcim kupujúcim tu istú nehnuteľnosť za vzájomne dohodnutú kúpnu cenu 1,440.000,- Sk, pričom sa dohodli, že kúpna zmluva na vyššie uvedenú nehnuteľnosť bude podpísaná a zaregistrovaná najneskôr do 16.11.2008. Dohodli aj zmluvnú pokutu. Z príjmového pokladničného dokladu je zrejmé, že poškodený T. mal prevziať 240.000,- Sk dňa 15.10.2008.

Správne postupoval okresný súd, keď na základe vyššie vykonaného dokazovania, ako aj na základe listinných dôkazov, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, uznal obžalovaného L. L. za vinného zo skutku tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku, ktorý právne kvalifikoval ako zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm. a) Tr. zák., lebo obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu predmetného zločinu po stránke subjektívnej, že konal úmyselne i po stránke objektívnej, že si bol vedomý svojho konania, ako i následku.

K dôvodom odvolateľa i odvolací súd navyše dodáva, že vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná vykonaným dokazovaním a to hlavne výsluchom svedka JUDr. L. C., poškodenej Mgr. L.D. T., D. T. a prečítaním svedeckých výpovedí poškodeného L. T. a svedka Ing. L. Š.. Tieto výpovede sú vo vzájomnej zhode s ďalšími listinnými dôkazmi a to kúpnu zmluvou, zmluvou o budúcej zmluve, zmenkami. Jednoznačne je možné konštatovať, že obžalovaný veľmi sofistikovane pristupoval

k samotným poškodeným, aby vylákal od nich potrebnú sumu peňazí. Nepreukázal žiadny obchodný zámer, na ktorý peniaze na krátku dobu potreboval požičať. Využil v podstate vek a „skúsenosti“ poškodených. Samotná transakcia zo strany poškodených totiž postráda akýkoľvek zmysel, ak by tam nebola ingerencia obžalovaného, ktorý ich na to naviedol. Jednoznačne z dokazovania vyplynulo, že pri všetkých jednaniach medzi poškodenými a kupujúcou firmou bol prítomný obžalovaný L.. Obžalovaný L. bol prítomný pri všetkých čiastkových jednaniach, keď sa preberal aj obsah zmluvy. Jeho obhajoba postráda logiku, prečo by to robil, ak by to nebolo robené v jeho prospech. Podvodný úmysel vychádza aj z tej skutočnosti, že bez vedomia poškodených dal do zmluvy číslo účtu svojho syna. Taktiež bolo preukázané, že ubezpečoval poškodených, že svoj dom dostanú, že všetko sa dá na pravú mieru, a keď to nevedel zabezpečiť, snažil sa im podložiť falošné zmenky - bezcenné a zabezpečiť tým dohodu o vzájomnom vyrovnaní sa.

Odvolací súd v ďalšom poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Rovnako odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani pri určení druhu trestu a jeho výmery. Trest, ktorý bol obžalovanému uložený okresným súdom zodpovedá hľadiskám uvedeným v § 34 a nasl. Tr. zák. Osoba obžalovaného je v napadnutom rozsudku hodnotená plne, v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, pričom prvostupňový súd správne dospel k záveru, keď konštatoval neprítomnosť poľahčujúcich i priťažujúcich okolností. Odvolací súd má za to, že trest, ktorý bol obžalovanému uložený v rámci zákonnej sadzby v trvaní 3 rokov, a ktorý bol podmienene odložený a zároveň určený probačný dohľad na dobu 4 rokov splní u obžalovaného účel trestu sledovaný individuálnou i generálnou prevenciou.

Odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani v rámci adhézneho konania a v tejto časti poukazuje taktiež na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi odvolateľa, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku okresného súdu, preto odvolanie obžalovaného L. L. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.